

[Undervisningsministeren.]

på nærmeste hold; det har begribeligvis værdi, og jeg takker for, at det ærede medlem her giver udtryk for de synspunkter, jeg netop nævnedes.

Det ærede medlem spurgte ligesom det ærede medlem fru Grethe Philip, hvad militærhospitalet skal bruges til. Jeg kan næsten spare mig svaret, for det ærede medlem faldt ind i vanen fra om søndagen, hvor menigheden heller ikke kan komme til at svare, og svarede selv på spørgsmålet. Men så kan jeg bekræfte, at det er rigtigt, at der først og fremmest bliver tale om at aflaste Blegdamshospitalet, som universitetet skal overtage. Det, det gamle militærhospital, nuværende del af rigshospitalet, skal anvendes til, bliver i alt væsentligt at aflaste Blegdamshospitalet og i øvrigt også det, vi kalder det hidtidige rigshospital. Det er jo sådan, som det ærede medlem muligvis ved, at der stadig i et ikke ringe omfang er militære patienter på militærhospitalet, så også af den grund vil der være et stadigt behov. I øvrigt vil det vel være rigtigt at vende tilbage til dette i udvalget, for det er jo ganske naturligt, at man, når vi udvider på den ene side af vejen, må spørge om, hvad der sker med det, der er på den anden side af vejen, og om det bliver effektivt udnyttet. Herom vil jeg meget gerne prøve at skaffe materiale, som jeg ikke har her i dag, men som vi må kunne få frem til udvalgsarbejdet.

Hvad spørgsmålet om en tunnel til Blegdamskomplekset angår, kan jeg sige, at jeg ikke kan forestille mig, at den ville blive krævet fra rigshospitalets side. De pågældende grunde skal bruges til universitetet, og jeg ved ikke, om universitetet har planer, der gør nogen tunnel nødvendig, fordi der kommer en motorvej imellem; det kan jeg ikke svare på. Men jeg kan ikke indse, at rigshospitalet kan have noget som helst behov for det. Det drejer sig om et hospital på den ene side og om universitetsbyggeri på den anden side af gaden, og kommer der ønske om en tunnel, må det formentlig komme fra universitetet. Noget sådant har ikke været fremme over for mig endnu, men hele byggeriet derude er jo på et så forberedende stade, at et sådant ønske endnu ikke kan være rejst.

Jeg kan bekræfte over for det ærede

medlem, hvad der står i lovforslaget om, at nu må rammen fastholdes. Med det ene lille forbehold, det ærede medlem også kom med om, at der selvfølgelig kan komme en sådan udvikling, at vi alle vil sige, at den kan vi naturligvis ikke stå i vejen for, må alt, hvad der ønskes brugt på et eller andet område i denne planløsning, indvindes på et andet område i planløsningen. Det er noget, som regeringen har lagt endog megen vægt på blev sagt ved denne lejlighed, så det vil jeg gerne bekræfte.

Det ærede medlem hr. Rimstad sagde, at det, der skete her, var en tilbagevendende begivenhed, og nævnte igen Lundtofte. Heroverfor vil jeg blot sige: hvad tror det ærede medlem hr. Rimstad en dygtig erhvervsmand vil gøre, hvis han opdager, at et projekt, han arbejder med, med en større investering kan få en væsentlig bedre udformning og i øvrigt med væsentlige driftsmæssige besparelser? Vi kunne godt i dette lovforslag have forsøgt at vurdere, hvor meget de driftsmæssige besparelser pr. år vil løbe op i; jeg tror, at de af de ærede medlemmer, der er med i byggeudvalget, vil give mig ret i, at selv om det måtte blive gætteri, kunne der nu godt gættes inden for visse nogenlunde fornuftige skøn. Det har jeg ikke villet; det er lidt ubehageligt at komme ud med et tal, som måske alligevel ikke viser sig at holde helt — men det er givet, at der i projektændringen ligger driftsmæssige besparelser. Jeg går ud fra, at den erhvervsmand, der kunne se, at noget, han var i gang med at udarbejde, kunne løses betydelig bedre — med en ekstra investering, bevares — og give en mere effektiv drift, ville gøre det samme, som vi gør; her har alle partier jo tilsluttet sig, idet man har sagt: vel, vi synes, det er lidt meget; men vi tilslutter os det, fordi vi ser, det er rigtigt.

Det ærede medlem hr. Rimstad har den opfattelse, at bevillinger til undervisningen er en hellig ko. Dertil kan jeg kun sige — hvordan skal jeg udtrykke det forsigtigt — at jeg føler mig vel behandlet på mit felt. Jeg kunne dog unde det ærede medlem, at han fik lejlighed til at overvære vort prioriteringsarbejde i undervisningsministeriet. Så kunne han se, hvordan vi trods alt holder os inden for de rammer, som vi skal. Så